

Arrest

nr. 192 445 van 25 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pasjtoen van etnische origine en bezit u de Afghaanse nationaliteit. U bent geboren in het dorp Hasankhel in het district Qarghayi van de provincie Laghman, waar u uw hele leven tot aan uw vertrek uit Afghanistan heeft gewoond. U bent nooit naar school geweest en werkte als landbouwer op uw velden, samen met uw broer. Op een dag kwamen de taliban langs uw velden. De volgende keer dat zij langs uw velden kwamen, namen ze uw broer apart om iets te bespreken. Een week later hield de overheid een raid op uw dorp. Eén of twee dagen later kwamen twee talibs naar uw velden en sloegen uw broer. Uw broer sloeg één van hen met een schop op de rug en rende weg, waarna de talib op hem schoot. U sloeg daarbij met een schop op het hoofd van de talib die op uw broer schoot. U vertrok daarna naar het huis van uw zus in het dorp Kanda. U verbleef er één

nacht en reisde dan verder naar Europa. Na ongeveer anderhalve maand kwam u in België aan op 25 oktober 2015, en diende een asielaanvraag in op 29 oktober 2015.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-Generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw herkomst uit Afghanistan geenszins geloofwaardig zijn. Uit het gehoor van 8 maart 2017 blijkt immers dat er ernstige twijfels rijzen bij uw herkomst en identiteit. Dit zijn elementen die cruciaal zijn bij het beoordelen van uw asielaanvraag. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen reeds ernstig in twijfel wordt getrokken door het feit dat u zich voordeed als minderjarige terwijl u na een leeftijdsonderzoek, uitgevoerd op 21 januari 2016, vijf jaar ouder bleek en uw leeftijd werd geschat op meer dan 23 jaar. Daarmee geconfronteerd, houdt u vast aan de leeftijd die u opgaf, zonder een verklaring te geven voor het grote verschil (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dat u de Belgische asielinstanties op dergelijke wijze tracht te misleiden over een cruciaal element van uw identiteit doet reeds ernstig twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen in uw asielprocedure.

Voorts dient opgemerkt dat uw verklaringen over de etnische bevolkingsgroepen in uw regio en de talen die zij spreken niet correct is. U zegt zelf Pasjtoen te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd of iedereen Pasjtoen is in uw regio, zegt u dat er ook Dari-sprekenden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd naar wat u bedoelt met Dari-sprekenden, zegt u dat het mensen zoals jullie zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of het een specifieke etnische groep is die Dari spreekt, zegt u dat jullie allemaal Pasjtoenen zijn en dat jullie Pasjtoe spreken en zij Dari (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd naar Tadzjeken in de regio, zegt u dat ze jullie ook Tadzjiek noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd naar welke taal Tadzjeken spreken, zegt u dat ze Pasjtoe spreken net zoals jullie (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Tadzjeken spreken, volgens informatie waarover het CGVS beschikt, Dari (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Een dergelijke misser is, gezien de Tadzjeken tot de tweede grootste minderheid in uw district behoren, vreemd te noemen en doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst.

Bovendien schiet ook uw geografische kennis over uw regio tekort. Gevraagd naar het districtscentrum van uw district, benoemt u Qarghayi (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Wanneer u geconfronteerd wordt met Lalkhanabad, het districtscentrum van Qarghayi, zegt u dat het dichtbij Qarghayi ligt (zie

gehoorverslag CGVS, p. 5). Gezien u uw hele leven lang in hetzelfde district hebt gewoond, is het opmerkelijk dat u niet weet dat het districtscentrum in Lalkhanabad ligt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd naar districten rond uw district, Qarghayi, kunt u geen enkel district opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Het feit dat u wel weet dat Laghman zes districten telt en aan zes provincies grenst (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), maar dat u niet weet welke districten aan het uwe grenzen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), doet vermoeden dat u deze kennis ingestudeerd hebt, wat dan weer vragen doet rijzen met betrekking tot de waarachtigheid van uw verklaringen over uw herkomst. Geconfronteerd met Behsud, een district van Nangarhar dat aan Qarghayi grenst, blijkt dat u het niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Van andere districten als Khogyani (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) en Surkhrod (zie gehoorverslag CGVS, p. 19) weet u dat ze in Nangarhar liggen, maar meer weet u erover niet te vertellen. Van Hesarak, een dichtbijgelegen district in Nangarhar, had u nog nooit gehoord (zie gehoorverslag CGVS, p. 19).

Gevraagd naar bekende personen uit uw regio, noemt u Mosem, Noor Pacha en Malek Naseeb (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd waarom Malek Naseeb en Mosem bekend zijn, komt u niet verder dan te zeggen dat u gehoord had in het dorp dat ze bekend waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 21), wat geenszins doorleefd overkomt. Gevraagd waarom Noor Pacha bekend is, zegt u dat hij werkt in het taskarakantoor van Qarghayi (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd wie de burgemeester van Mehtarlam was toen u vertrok, benoemt u correct Abdullah Niazai Niazi (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Wie de vorige burgemeester was, kunt u niet zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd naar Mohammad Rahim, de vorige burgemeester van Mehtarlam die samen met drie bodyguards en burgers werd gedood bij een zelfmoordaanslag in 2009, wist u niet wie hij was (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Op de vraag wie Qari Mirhatam is kon u niet antwoorden, behalve dat u zijn naam gehoord had (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). In werkelijkheid is Qari Mirhatam het hoofd van de provinciale raad van Laghman (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wie Brig. Gen. Mohammad Daud Amin is, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Brig. Gen. Mohammad Daud Amin was het hoofd van de politie van Laghman (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw gebrekkige kennis van prominente personen uit de regio waar u beweert vandaan te komen, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst opnieuw aan.

Verder blijkt uw kennis over veiligheidsincidenten in uw regio erg beperkt. Hiernaar gevraagd, vertelt u over het incident waarbij Dr. Abdullah gedood werd bij een zelfmoordaanslag (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, werd Dr. Abdullah Laghmani inderdaad gedood bij een zelfmoordaanslag. Wanneer gevraagd wanneer dit incident plaatsvond, zegt u dat het ongeveer 6 jaar geleden is (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of er protesten waren n.a.v. zijn dood, zegt u dat er niet van weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, werd Dr. Adullah Laghmani gedood op 2 september 2009, en verzamelden meer dan 100 demonstranten zich in Mehtarlam om gerechtigheid op te eisen voor zijn dood (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of u nog andere incidenten in de regio kent, vertelt u over de moord van Hesmat Ali op Esmat (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Wanneer u gevraagd wordt naar de omstandigheden waarin hij vermoord werd, zegt u dat u het niet weet, dat Esmat gedood werd door Hesmat Ali en dat het lang geleden is (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wanneer hij vermoord werd, kunt u zelfs niet bij benadering zeggen wanneer hij vermoord werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Daarenboven blijkt u ook van Esmat ook enkel te weten dat hij generaal was en in de provinciale raad zetelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, was Esmatullah Muhabat, naast voormalig mujahed en warlord, een commandant die in het parlement zetelde als vertegenwoordiger voor de provincie Laghman. Hij werd vermoord op 4 december 2005 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hoewel u in grote lijnen op de hoogte bent van deze incidenten, kan deze oppervlakkige kennis het CGVS er niet van overtuigen dat u werkelijk uit Laghman afkomstig bent en er tot aan uw beweerde vertrek naar Europa gewoond hebt. U kan deze kennis ingestudeerd hebben.

Daarnaast vertoont uw kennis over uw land van herkomst in het algemeen een aantal opmerkelijke lacunes die niet verklaard kunnen worden door uw jonge leeftijd, temeer omdat u ouder bent dan u wil toegeven (cfr. supra).

Uw geografische kennis van Afghanistan bleek uitermate beperkt. Gevraagd naar buurlanden van Afghanistan, noemt u Pakistan, Helmand en Farah op, waarna u zegt dat er veel meer zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Geconfronteerd met het feit dat er u werd gevraagd naar buurlanden en niet naar provincies, noemt u Pakistan, Helmand, Iran, Kabul en Pansjir op (zie gehoorverslag CGVS, p.

12). Dat u als Afghaan die zijn hele leven in Afghanistan gewoond heeft, provincies als Helmand, Kabul en Pansjir als buurlanden benoemt, doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw afkomst. Gevraagd naar de reis die u ondernam van uw dorp tot aan de grens van Afghanistan, verklaart u dat u via Kabul en Nimroz hebt gereisd (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd wat u nog weet van uw reis naar Nimroz, zegt u dat u niets weet, noch kunt u steden of regio's opnoemen die op de weg van uw dorp tot Nimroz liggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Uw verklaring hiervoor, dat u ongerust was en geen aandacht besteedde aan de plaatsen die u passeerde (zie gehoorverslag CGVS), kan hierbij niet overtuigen. Gevraagd naar grote steden in Afghanistan behalve Kabul, zegt u dat het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Mazar-e-Sharif, de vierde grootste stad van Afghanistan, kende u niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 14), en Kandahar, de tweede grootste stad van Afghanistan, situeerde u als "aan Kabul" (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Kandahar ligt volgens in de kaart in het zuiden van Afghanistan, en 496 kilometer ver van Kabul (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De hiaten in uw kennis zijn dermate groot dat ze de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst uit Laghman opnieuw op de helling zetten.

Verder dient er opgemerkt te worden dat ook uw algemene kennis over Afghanistan te kort schiet. Gevraagd naar wanneer de laatste presidentsverkiezingen waren, weet u het niet. U kan zelfs niet bij benadering zeggen wanneer deze plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd naar de kandidaten van deze verkiezingen, benoemt u Ashraf Ghani en Dr. Abdullah, waarbij u verkeerdelijk stelt dat Dr. Abdullah afkomstig is van Pansjir (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is Abdullah afkomstig van Kabul (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of u nog iets weet van Dr. Abdullah, zegt u dat u enkel weet dat hij van Pansjir is en dat hij tegenover Ashraf Ghani stond bij de presidentsverkiezingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd naar wat hij nu doet, zegt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gezien Abdullah een belangrijke rol in de overheid van Ashraf Ghani als Chief Executive heeft (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), is het vreemd dat u zo weinig weet over zijn persoon en zijn functie. Gevraagd naar de vorige president, benoemt u correct Hamid Karzai, maar wanneer u gevraagd wordt of Karzai ook Pasjtoen is, zegt u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Dat u als Pasjtoen in Afghanistan niet weet dat Hamid Karzai, de vorige president die voor 10 jaar aan de macht was, een Pasjtoen is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), doet vragen rijzen. Gevraagd naar bekende Pasjtoenen bij de overheid, moest u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Dit wijt u aan het feit dat u geen job had, wat geen afdoende verklaring is voor uw onwetendheid. Gezien u zelf een Pasjtoen zegt te zijn, mag redelijkerwijze wel verwacht worden dat u minstens één Pasjtoen zou kunnen noemen die voor de Afghaanse overheid werkt. Deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Laghman, Afghanistan, opnieuw aan.

Gevraagd naar bekende figuren uit de Afghaanse geschiedenis zoals Ahmad Shah Massoud, Abdul Rashid Dostum of Gulbuddin Hekmatyar, moet u telkens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Ahmad Shah Massoud wordt in Afghanistan als een nationale held beschouwd en was naast een gevierd mujahed ook een prominente militaire leider tegen de taliban (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Abdul Rashid Dostum was vicepresident toen u uit Afghanistan vertrok en is een berucht en omstreden figuur binnen Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gulbuddin Hekmatyar is één van de meest beruchte figuren binnen het politieke landschap van Afghanistan, én oprichter en leider van de Hezb-i-Islami partij in Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u geen van deze namen kunt duiden, doet verder twifelen aan uw beweerde herkomst.

Voorts bleek ook uw kennis over de geschiedenis van Afghanistan en zeer beperkt te zijn. Tijdens de oorlog met de Russen vonden er verschillende moordpartijen in uw district plaats (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Wanneer u hiernaar gevraagd wordt, blijkt dat u enkel weet dat de Russen er waren. U zegt dat de dorpsouderen er niets meer over verteld hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 22), wat niet aannemelijk is gezien de wrede daden die de Russen in Qarghayi begaan hebben.

Ten slotte is uw kennis over de taliban, de gewapende groepering waardoor u het land hebt verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 23), vaag en inconsistent. Zo zegt u, wanneer gevraagd naar de mensen met wie de taliban een probleem had, dat de taliban een probleem hadden met Pasjtoenen en Dari-sprekenden. Gevraagd waarom de Taliban een probleem zouden hebben met Pasjtoenen en Dari-sprekenden, herhaalt u dat ze problemen hebben met Pasjtoenen en Dari-sprekenden, zonder enige uitleg toe te voegen (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd van elke etnische groep de taliban stammen, zegt u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Volgens informatie waarover het

CGVS beschikt, is de taliban als groepering ontstaan uit een specifieke etnische groep, zijnde de Pasjtoenen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u poneert dat de Taliban een probleem hadden met Pasjtoenen en Dari-sprekenden, is dan ook niet alleen bijzonder vaag maar ook foutief. Aangezien u zelf verklaart dat het heel onveilig is in uw regio door de taliban (zie gehoorverslag CGVS, p. 24), is het vreemd dat uw kennis over de taliban in die mate beperkt is. Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw bewering uit Laghman afkomstig te zijn ernstig aangetast.

Dat u wel enkele dorpen in Qarghayi weet te noemen en weet te situeren, kan niet opwegen tegen bovenstaande vaststellingen. U kan deze kennis immers opgedaan hebben bij een kort bezoek aan de regio, of deze kennis ingestudeerd hebben.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Hasankhel in het district Qarghayi van de provincie Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 8 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Qarghayi, maar hield vol dat u nooit ergens anders gewoond had, zonder uw gebrek aan kennis uit te klaren (zie gehoorverslag CGVS, p. 13, p. 22). U werd er in begin van het gehoor op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw

komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de “*algemene beginselen van het behoorlijk bestuur*”, onder andere van het materiële motiveringsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), alsook op een manifeste appreciatiefout.

Volgens verzoeker stelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verkeerdelijk vast dat uit zijn verklaringen niet kan worden afgeleid dat hij voldoet aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag, aangezien hij wel degelijk gevaar loopt in Afghanistan, waar hij het slachtoffer vreest te worden van een afrekening door de taliban. Verzoeker is dan ook van mening dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in twijfel heeft getrokken en stelt niet akkoord te kunnen gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing. Verzoeker herhaalt dat hij problemen van vervolging door de Taliban vreest en zijn angst om het slachtoffer te worden van represailles wel degelijk ernstig is, die hiertoe citeert uit zijn verklaringen. Verzoeker laakt voorts nog dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen, of minstens te weinig, rekening heeft gehouden met de concrete omstandigheden ter plaatse alsook met zijn specifiek profiel, die hem ertoe hebben aangezet om Afghanistan te ontvluchten.

Aangaande de incoherente verklaringen omtrent zijn leeftijd verduidelijkt verzoeker dat leeftijd voor de meeste Afghanen niet belangrijk is en dat hij er wel degelijk van overtuigd was dat hij bij zijn aankomst op het Belgische grondgebied zeventien jaar was. Na het medisch onderzoek, heeft hij de

leeftijdsgegevens overigens aanvaard en verklaarde hij zich spontaan akkoord met het resultaat van het leeftijdsonderzoek.

Verzoeker wijst er voorts op dat hij bij aanvang van het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft aangegeven dat hij de tolk niet altijd goed kon begrijpen en dat hun dialecten onderling verschilden.

Verder hekelt verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorhoudt dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Hasankhel, nu uit zijn gehoor wel degelijk is gebleken dat hij op diverse kennisvragen een correct antwoord wist te geven. Verzoeker meent dan ook dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uiterst selectief te werk is gegaan bij de motivering van de bestreden beslissing en enkel maar in het nadeel van verzoeker. Zo worden zijn correcte antwoorden in de weigeringsbeslissing ten onrechte doodgezwegen. Voorts heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op geen enkel ogenblik rekening gehouden met zijn relatief jonge leeftijd. Verzoeker voegt nog toe dat – gelet op de vele correcte antwoorden – hem minstens het voordeel van de twijfel verleend dient te worden.

Verzoeker hekelt voorts dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geheel geen gewag maakt van zijn landbouwactiviteiten, die hij op een geloofwaardige manier uiteenzette doorheen het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal. Hij herhaalt vervolgens dat hij nooit buiten de provincie Nagarhar kwam en maar zeer uitzonderlijk buiten zijn eigen regio, wat naar zijn mening verklaart waarom hij een doorleefdere beschrijving kon geven van zijn eigen dorp en weinig wist te vertellen over grote steden. Dit komt bovendien overeen met zijn profiel als jonge en ongeletterde landbouwer. Opnieuw herneemt verzoeker delen uit zijn gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal en erkent dat hij inderdaad moeilijkheden had om correct antwoord te geven op kennisvragen met betrekking tot gebieden ver weg van zijn dorp of gebeurtenissen uit een verder verleden of die niet meteen gelieerd zijn aan zijn leven als landbouwer.

Waar de commissaris-generaal vaststelt dat verzoeker bepaalde provincies met landen verwarde, meent verzoeker dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn verklaringen verkeerd geïnterpreteerd heeft en evenmin rekening hield met mogelijke misverstanden die tijdens het gehoor ontstaan kunnen zijn. Verzoeker laakt dat de commissaris-generaal voorhoudt dat hij geen onderscheid zou weten te maken tussen Pashtounen en Tadjieken, nu dit wel degelijk uit het gehoorverslag zou blijken. Bovendien heeft de dossierbehandelaar zich, naar mening van verzoeker, vergist bij het analyseren van zijn verklaringen of minstens verkeerd geïnterpreteerd. Hij duidt erop dat zijn gebruikte bewoording dat de Taliban een probleem heeft met zowel Pashtounen en Dari-sprekende symbolisch bedoeld was en zeker niet letterlijk.

Gelet op de combinatie van al deze factoren, kan er wel degelijk een redelijke uitleg worden geboden voor het feit dat zijn antwoorden op kennisvragen op enkele onderdelen gebrekkig overkomen, aldus verzoeker. Verzoeker besluit dan ook dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een manifeste beoordelingsfout beging, dat hij wel degelijk problemen kent in Afghanistan en ten gevolge daarvan een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin koestert.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoeker als volgt in het verzoekschrift:

“Ten eerste vreest verzoeker dat zijn leven ernstig bedreigd is als gevolg van het bestaande willekeurige geweld in Afghanistan wegens het aan de gang zijnde binnenlands gewapend conflict.

De argumenten waarop het CGVS zich i.c. baseert om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus af te wijzen, zijn niet overtuigend.

Zelfs als het CGVS meent dat verzoekers asielrelaas niet beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie dan nog had het CGVS, in het kader van verzoekers asielaanvraag, hem het subsidiair beschermingsstatuut kunnen en moeten verlenen.

Verzoeker is afkomstig uit Hasankhel in het district Qarghayi, een regio waar een verhoogd risico bestaat om het slachtoffer van willekeurig geweld te kunnen worden.

Ten tweede zal voor verzoeker persoonlijk een terugkeer naar zijn regio in Afghanistan na een langdurige afwezigheid in het buitenland, op zich reeds een grote aandacht trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien voor hemzelf.

Dit gegeven op zich maakt het dat verzoekers persoonlijke situatie in Afghanistan hoedanook uitzichtloos is bij een terugkeer.

Verzoeker vreest dat hij hierdoor een ernstig risico loopt op o.a. een ontvoering hetzij een afrekening.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende deze problemen erkend die verzoeker ondervindt in Afghanistan.

Verzoeker kan dan ook om evidente redenen niet meer terugkeren naar Afghanistan alwaar hij geen normaal leven zal kunnen leiden.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te worden vernietigd."

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoeker voert aan de Taliban te vrezen. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof gehecht kan worden aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan aangezien (1) de algemene geloofwaardigheid van zijn verklaringen reeds ernstig in twijfel wordt getrokken door het feit dat verzoeker zich voordeed als minderjarige terwijl uit onderzoek bleek dat hij vijf jaar ouder – met name meer dan 23 jaar oud – was, (2) verzoekers verklaringen over de etnische bevolkingsgroepen in zijn regio en de talen die zij spreken niet correct zijn, (3) verzoeker geografische kennis over zijn regio tekortschiet, (4) verzoekers gebrekkige kennis van prominente figuren uit de regio waar hij beweert vandaan te komen, de geloofwaardigheid van zijn beweringen over zijn herkomst verder aantasten, (5) zijn kennis over de veiligheidsincidenten in zijn regio erg beperkt zijn en het gegeven dat hij grote lijnen van een aantal incidenten kent geenszins kan overtuigen dat hij van Laghman afkomstig zou zijn, nu deze kennis oppervlakkig is en ingestudeerd kan zijn, (ii) verzoekers kennis over zijn land van herkomst in het algemeen een aantal opmerkelijke lacunes vertoont die niet verklaard kunnen worden door zijn jonge leeftijd, temeer hij ouder is dan hij wilt toegeven, vermits (1) zijn geografische kennis van Afghanistan uitermate beperkt blijkt te zijn, (2) verzoekers algemene kennis over Afghanistan te kort schiet, (3) verzoeker het antwoord moet schuldig blijven op de vraag naar bekende figuren uit de Afghaanse geschiedenis, (4) zijn kennis over de geschiedenis van Afghanistan voorts beperkt is en (iii) zijn kennis over de taliban – de groepering waardoor verzoeker het land zou hebben verlaten – vaag en inconsistent is.

2.2.2.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Zo wordt in de bestreden beslissing vooreerst terecht opgemerkt dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers voorgehouden minderjarigheid. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij van 9 februari 2016 (administratief dossier, stuk 14) blijkt immers dat verzoeker op datum van 21 januari 2016 ouder is dan 18 jaar, waarbij 23,2 jaar met een standaarddeviatie van 1,895 jaar een goede schatting is. In zoverre verzoeker zijn incoherente verklaringen met betrekking tot zijn leeftijd poogt te verschonen door aan te voeren dat leeftijd voor verzoeker, net zoals voor de meeste Afghanen, niet belangrijk is en dat hij, bij zijn aankomst in België, ervan overtuigd was zeventien jaar te zijn en – na het leeftijdsonderzoek – de resultaten spontaan aanvaard heeft, slaagt hij er allerminst in de Raad te overtuigen. Zo verklaart verzoeker na confrontatie met de leeftijdsresultaten op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen: "Ze hebben een onderzoek gedaan waaruit bleef dat u 5 jaar ouder bent

dan u zegt. Heb u hiervoor een verklaring? Ik kan niets zeggen. Het is een machine. Mijn zus weet over mijn echte leeftijd. Hoe zou een machine dat kunnen weten, het is een leugen." (administratief dossier, stuk 5, p. 6), waaruit – in tegenstelling tot wat hij in onderhavig verzoekschrift betoogt – geenszins een spontane aanvaarding blijkt. Dat verzoeker leugenachtige verklaringen aflegde over zijn leeftijd en ten onrechte voorhield minderjarig te zijn, werpt een zware smet op de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

In zoverre verzoeker het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde incoherenties en foutieve, gebrekkige en oppervlakkige verklaringen met betrekking tot de kennisvragen die hem gesteld werden over Afghanistan in het algemeen en zijn regio van herkomst in het bijzonder op algemene wijze tracht te vergoelijken, stellende dat hij bij aanvang van het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft aangegeven dat hij de tolk niet altijd goed kon begrijpen en dat hun dialecten onderling verschilden, merkt de Raad op dat, blote beweringen van zijnentwege buiten beschouwing gelaten, verzoeker niet *in concreto* aantoonde dat er *in casu* sprake zou zijn geweest van communicatieproblemen en/of misverstanden tijdens de gehoren die het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties en foutieve, gebrekkige en oppervlakkige verklaringen zouden kunnen verklaren, noch dat de kwaliteit of de betrouwbaarheid van de vertalingen gehypotheekeerd zou zijn. Het gehoorverslag bevat geen enkele indicatie of aanwijzing waaruit kan worden afgeleid dat er zich tijdens het gehoor vertaal- en/of communicatieproblemen dan wel misverstanden zouden hebben voorgedaan. Verzoeker heeft ook tijdens of na het gehoor geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor en de uitwisseling tussen de tolk en hemzelf. Hij verklaart zelfs integendeel op het einde van het gehoor: *"Heeft u de tolk goed begrepen? Ja, ik heb hem heel goed begrepen. Mijn verontschuldigen, ik heb het in het begin niet goed begrepen, ik begreep het niet goed."* (administratief dossier, stuk 5, p. 26). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat het gehoorverslag geen correcte of volledige weergave zou zijn van het verloop van het gehoor, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden. Gelet op wat voorafgaat besluit de Raad dan ook dat de door verzoeker aangevoerde vermeende vertaalproblemen/misverstanden geenszins een verklaring kunnen vormen voor het geheel van de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker verwijst naar zijn bijzonder profiel als jonge en ongeletterde landbouwer, wijst de Raad erop dat de jonge leeftijd van verzoeker ernstig gerelativeerd dient te worden in het licht van de resultaten van het leeftijdsonderzoek, waaruit blijkt dat hij minstens vijf jaar ouder is dan hij voorhield en aldus meerderjarig is. Bovendien mag ook van personen met een lage scholingsgraad of zelfs van een ongeletterde asielzoeker worden verwacht dat zij afdoende correct kunnen antwoorden op vragen die betrekking hebben op hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, de veiligheidssituatie, geografische gegevens, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker probleemloos diverse documenten ondertekende met een eigen handtekening (bijlage 26, vragenlijst, verklaringen betreffende procedure, verklaring betreffende de woonstkeuze, verklaring betreffende vragen om inlichting en ontvangstbewijs documenten).

Verder dient vastgesteld dat, daar waar verzoeker nog aanvoert dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen of minstens onvoldoende rekening hield met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse, alsook met verzoekers persoonlijkheid en profiel, verzoeker nalaat *in concreto* aan te duiden waar of op welke wijze de commissaris-generaal volgens hem geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met deze elementen.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij zijn eigen regio praktisch nooit verliet en nooit buiten de provincie Nangarhar kwam en zijn leven zich aldus voornamelijk in en rond zijn dorp afspeelde, merkt de Raad op dat verzoekers gebrekkige kennis niet enkel te maken heeft met de situatie in Afghanistan in het algemeen, maar tevens met zijn onmiddellijke leefomgeving. Zo is het, gelet op het grote belang van de etnische origine in de Afghaanse gemeenschap, geheel niet aannemelijk dat verzoeker zeer vage verklaringen aflegt over de etnische bevolkingsgroepen in zijn regio en hij bovendien verkeerdelijk aangeeft dat Tadzjiken net hetzelfde als Pashtounen spreken. De commissaris-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen kan derhalve gevolgd worden waar deze dienaangaande pertinent overweegt: "(...) U zegt zelf Pasjtoen te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Gevraagd of iedereen Pasjtoen is in uw regio, zegt u dat er ook Dari-sprekenden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd naar wat u bedoelt met Dari-sprekenden, zegt u dat het mensen zoals jullie zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of het een specifieke etnische groep is die Dari spreekt, zegt u dat jullie allemaal Pasjtoenen zijn en dat jullie Pasjtoe spreken en zij Dari (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd naar Tadzjeken in de regio, zegt u dat ze jullie ook Tadzjiek noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd naar welke taal Tadzjeken spreken, zegt u dat ze Pasjtoe spreken net zoals jullie (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Tadzjeken spreken, volgens informatie waarover het CGVS beschikt, Dari (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Een dergelijke misser is, gezien de Tadzjeken tot de tweede grootste minderheid in uw district behoren, vreemd te noemen en doet twifelen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst." In zoverre verzoeker nog aanvoert dat hij wel degelijk het onderscheid kan maken tussen Pashtounen en Tadzjeken, doch dat de dossierbehandelaar zijn verklaringen verkeerd geanalyseerd en/of geïnterpreteerd heeft aangezien hij symbolisch bedoelde dat de Taliban zowel met Pashtounen als Dari-sprekende een probleem hebben en geenszins de bevolkingsgroepen gelijkschakelde kan de Raad na lezing van het gehoorverslag slechts vaststellen dat verzoeker zich te dezen bedient van een louter *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, doch waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

Betreffende verzoekers kennis van zijn eigen beweerde district Qarghayi en van de omliggende districten, van bekende personen uit zijn regio en over de veiligheidssituatie in zijn regio, wordt in de bestreden beslissing voorts op goede gronden als volgt gesteld: "Bovendien schiet ook uw geografische kennis over uw regio tekort. Gevraagd naar het districtscentrum van uw district, benoemt u Qarghayi (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Wanneer u geconfronteerd wordt met Lalkhanabad, het districtscentrum van Qarghayi, zegt u dat het dichtbij Qarghayi ligt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gezien u uw hele leven lang in hetzelfde district hebt gewoond, is het opmerkelijk dat u niet weet dat het districtscentrum in Lalkhanabad ligt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd naar districten rond uw district, Qarghayi, kunt u geen enkel district opnoemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Het feit dat u wel weet dat Laghman zes districten telt en aan zes provincies grenst (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), maar dat u niet weet welke districten aan het uwe grenzen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), doet vermoeden dat u deze kennis ingestudeerd hebt, wat dan weer vragen doet rijzen met betrekking tot de waarachtigheid van uw verklaringen over uw herkomst. Geconfronteerd met Behsud, een district van Nangarhar dat aan Qarghayi grenst, blijkt dat u het niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Van andere districten als Khogyani (zie gehoorverslag CGVS, p. 5) en Surkhrod (zie gehoorverslag CGVS, p. 19) weet u dat ze in Nangarhar liggen, maar meer weet u erover niet te vertellen. Van Hesarak, een dichtbijgelegen district in Nangarhar, had u nog nooit gehoord (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd naar bekende personen uit uw regio, noemt u Mosem, Noor Pacha en Malek Naseeb (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd waarom Malek Naseeb en Mosem bekend zijn, komt u niet verder dan te zeggen dat u gehoord had in het dorp dat ze bekend waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 21), wat geenszins doorleefd overkomt. Gevraagd waarom Noor Pacha bekend is, zegt u dat hij werkt in het taskarakantoor van Qarghayi (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd wie de burgemeester van Mehtarlam was toen u vertrok, benoemt u correct Abdullah Niazi Niazai (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Wie de vorige burgemeester was, kunt u niet zeggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd naar Mohammad Rahim, de vorige burgemeester van Mehtarlam die samen met drie bodyguards en burgers werd gedood bij een zelfmoordaanslag in 2009, wist u niet wie hij was (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Op de vraag wie Qari Mirhatam is kon u niet antwoorden, behalve dat u zijn naam gehoord had (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). In werkelijkheid is Qari Mirhatam het hoofd van de provinciale raad van Laghman (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wie Brig. Gen. Mohammad Daud Amin is, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Brig. Gen. Mohammad Daud Amin was het hoofd van de politie van Laghman (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Uw gebrekkige kennis van prominente personen uit de regio waar u beweert vandaan te komen, tast de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw herkomst opnieuw aan.

Verder blijkt uw kennis over veiligheidsincidenten in uw regio erg beperkt. Hiernaar gevraagd, vertelt u over het incident waarbij Dr. Abdullah gedood werd bij een zelfmoordaanslag (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, werd Dr. Abdullah Laghmani inderdaad gedood bij een zelfmoordaanslag. Wanneer gevraagd wanneer dit incident plaatsvond, zegt u dat het ongeveer 6 jaar geleden is (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of er protesten waren n.a.v. zijn dood, zegt u dat er niet van weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens informatie waarover het CGVS

beschikt, werd Dr. Adullah Laghmani gedood op 2 september 2009, en verzamelden meer dan 100 demonstranten zich in Mehtarlam om gerechtigheid op te eisen voor zijn dood (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of u nog andere incidenten in de regio kent, vertelt u over de moord van Hesmat Ali op Esmat (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Wanneer u gevraagd wordt naar de omstandigheden waarin hij vermoord werd, zegt u dat u het niet weet, dat Esmat gedood werd door Hesmat Ali en dat het lang geleden is (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd wanneer hij vermoord werd, kunt u zelfs niet bij benadering zeggen wanneer hij vermoord werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Daarenboven blijkt u ook van Esmat ook enkel te weten dat hij generaal was en in de provinciale raad zetelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, was Esmatullah Muhabat, naast voormalig mujahed en warlord, een commandant die in het parlement zetelde als vertegenwoordiger voor de provincie Laghman. Hij werd vermoord op 4 december 2005 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hoewel u in grote lijnen op de hoogte bent van deze incidenten, kan deze oppervlakkige kennis het CGVS er niet van overtuigen dat u werkelijk uit Laghman afkomstig bent en er tot aan uw beweerde vertrek naar Europa gewoond hebt. U kan deze kennis ingestudeerd hebben."

In zoverre verzoeker opmerkt dat hij een aantal zaken correct kon weergeven over zijn dorp, district, levensomstandigheden en plaatselijke talibanleider, dient erop gewezen dat het loutere feit dat verzoeker een aantal elementen correct kon weergeven op zich geen afbreuk doet aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende datgene waaruit het beperkte en ingestudeerde karakter van verzoekers kennis blijkt. Het louter herhalen van een aantal verklaringen is op zich geen dienstig verweer tegen deze vaststellingen. De lacunes in verzoekers kennis zijn van een dermate zwaarwichtige aard dat ze niet kunnen worden ongedaan gemaakt door de kennis die hij wel op een correcte wijze weergaf.

Ook het gegeven dat verzoeker verschillende verklaringen kon afleggen over de door hem voorgehouden landbouwactiviteiten, vermag geen afbreuk te doen aan de vastgestelde vaagheden, onjuistheden, lacunes en niet-doorleefde verklaringen aangaande zijn herkomstregio. Zelfs zo enig geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerde landbouwactiviteiten, kunnen zij immers niet aantonen dat hij daadwerkelijk afkomstig zou zijn van het dorp Hasankhel, district Qarghayi, provincie Laghman, vermits dergelijke activiteiten om het even waar kunnen worden beoefend.

De Raad treedt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts bij waar deze op goede gronden overweegt dat verzoekers verklaringen en kennis over de taliban te wensen overlaat, waar in de bestreden beslissing staat te lezen: *"Ten slotte is uw kennis over de taliban, de gewapende groepering waardoor u het land hebt verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 23), vaag en inconsistent. Zo zegt u, wanneer gevraagd naar de mensen met wie de taliban een probleem had, dat de taliban een probleem hadden met Pasjtoenen en Dari-sprekenden. Gevraagd waarom de Taliban een probleem zouden hebben met Pasjtoenen en Dari-sprekenden, herhaalt u dat ze problemen hebben met Pasjtoenen en Dari-sprekenden, zonder enige uitleg toe te voegen (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd van elke etnische groep de taliban stammen, zegt u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is de taliban als groepering ontstaan uit een specifieke etnische groep, zijnde de Pasjtoenen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u poneert dat de Taliban een probleem hadden met Pasjtoenen en Dari-sprekenden, is dan ook niet alleen bijzonder vaag maar ook foutief. Aangezien u zelf verklaart dat het heel onveilig is in uw regio door de taliban (zie gehoorverslag CGVS, p. 24), is het vreemd dat uw kennis over de taliban in die mate beperkt is. Opnieuw wordt de geloofwaardigheid van uw bewering uit Laghman afkomstig te zijn ernstig aangetast."*, vaststellingen en overwegingen welke overigens in onderhavig verzoekschrift op generlei wijze worden weerlegd.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoekers verklaringen over zijn land van herkomst in het algemeen een aantal opmerkelijke lacunes bevat aangezien (1) zijn geografische kennis van Afghanistan uitermate beperkt blijkt te zijn, (2) verzoekers algemene kennis over Afghanistan te kort schiet, (3) verzoeker het antwoord moet schuldig blijven op de vraag naar bekende figuren uit de Afghaanse geschiedenis en (4) zijn kennis over de geschiedenis van Afghanistan voorts beperkt is, wat verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Tevens dient vastgesteld dat verzoeker nalaat enig stuk bij te brengen ter staving van zijn asielrelaas of van zijn identiteit en herkomst. Dit klemmt des te meer daar verzoeker tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangeeft dat hij gevraagd heeft aan zijn schoonbroer om documenten op te sturen en aldus te kennen geeft dat hij over documenten kan beschikken. Op de vraag waarom hij pas een jaar na zijn aankomst in België initiatief onderneemt om documenten te bekomen, antwoordt hij enkel dat hij dacht niet zo snel opgeroepen te worden voor een

interview (administratief dossier, stuk 5, p. 10-11). Verzoeker heeft derhalve geen enkel aanvaardbare reden waarom hij geen enkel begin van bewijs voorlegt en de Raad is van oordeel dat zijn houding wijst op een gebrek aan medewerking.

De Raad merkt op dat verzoeker voor het overige in wezen niet verder komt dan het louter volharden in zijn asielrelaas, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het uiten van *post-factum* verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten. Gelet op wat vooraf gaat kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij besluit dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit het dorp Hasankhel, district Qarghayi, provincie Laghman, aannemelijk te maken. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt dat de commissaris-generaal, gelet op verzoekers niet-doorleefde, onlogische, onjuiste en vage verklaringen, terecht tot het besluit komt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst.

Aangezien verzoeker zijn afkomst uit het dorp Hasankhel, district Qarghayi, provincie Laghman niet aannemelijk heeft gemaakt kan evenmin geloof worden gehecht aan het door hem aangevoerde asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

2.2.2.3. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd zoals blijkt uit wat voorafgaat, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van haar hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, *quod non in casu*. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het

asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is.

Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Hoger is reeds komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde afkomst uit het dorp Hasankhel, district Qarghayi, provincie Laghman, aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust.

Door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523), *quod non in casu*.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te kunnen besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.5. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor

de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER